

Sygn. akt I CNP 52/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie skargi D. P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 25 kwietnia 2017 r., sygn. akt XXVII Ca [...], wydanego w sprawie z powództwa D. P.

przeciwko „L.” S.A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 maja 2018 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Powódka w dniu 27 lipca 2017 r. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 25 kwietnia 2017 r., sygn. akt XXVII Ca [...]. Jako podstawy skargi powódka powołała naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 117 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 778 k.c. oraz naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 378 § 1 w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. Podniosła również, że w związku z wydaniem zaskarżonego orzeczenia poniosła ona szkodę w wysokości 600 EURO, ponieważ nie otrzymała ona zryczałtowanego odszkodowania za opóźnienie jej lotu zaplanowanego na dzień 16 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest środkiem prawnym sformalizowanym, co wiąże się z jej specjalną, nadzwyczajną funkcją w systemie prawa. Przepis art. 424⁵ § 1 k.p.c. wskazuje, jakie elementy powinna zawierać skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku, w tym wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.), a brak tego elementu konstrukcyjnego stanowi samodzielną i wystarczającą podstawę odrzucenia skargi, bez możliwości wdrożenia postępowania naprawczego (art. 424⁶ § 2 k.p.c.). Wymaganie to oddaje istotę skargi jako środka, którego celem jest wykazanie niezgodności zaskarżonego orzeczenia z prawem, a więc z konkretnym przepisem obowiązującego prawa (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 lipca 2011 r., SK 49/08, OTK - A 2011, Nr 6, poz. 55).

We wniesionej skardze nie wskazano przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.), a ograniczono się jedynie do przytoczenia podstaw skargi i ich uzasadnienia (art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c.). Tymczasem wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny jest osobnym wymogiem konstrukcyjnym skargi, nie wszystkie, bowiem przepisy naruszone przez sąd - wskazane w ramach poszczególnych podstaw - są tożsame z przepisami, z którymi wyrok jest niezgodny (por. m.in. postanowienie Sądu

Najwyższego z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006, nr 7 - 8, poz. 140 i z dnia 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12, nie publ.).

Poza tym pełnomocnik powódki został wezwany do przedłożenia pełnomocnictwa procesowego do reprezentowania powódki w postępowaniu ze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku. W odpowiedzi na to wezwanie zostało przedłożone pełnomocnictwo procesowe z dnia 17 października 2017 r. (k. 13), z którego wynika umocowanie do reprezentowania powódki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie „dochodzenia odszkodowania z tytułu opóźnionego lotu z dnia 16 lutego 2015 r. przeciwko L.”. Tymczasem sprawa o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku nie jest sprawą o dochodzenie odszkodowania przeciwko liniom lotniczym, lecz postępowaniem o charakterze prejudycjalnym związanym z odpowiedzialnością Skarbu Państwa za bezprawie judykacyjne. W konsekwencji przyjąć należy, iż pełnomocnik powódki nie usunął w terminie braku formalnego skargi w postaci braku należytego pełnomocnictwa procesowego.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. oraz na podstawie wskazanego przepisu w zw. z art. 424⁶ § 3 k.p.c.